

בנימין זאב הרצל

חומרים:

- השיר "הרצל"/יורם טהרלב
  - הרמזים: חרב, "הזמנה לקונגרס", תרמיל, מפת העולם
  - דגל ישראל
  - 5 אבנים עם המשפט: "אם תרצו אין זו אגדה" – מילה על כל אבן
  - שטרות מאה לירות או 10 שקלים עם דמותו של הרצל
- אפשרות:** לחלק לכל הילדים בכניסה זקנים כמו של הרצל או כובעים כדי להכניסם לאווירה.

לתפאורה: מילות השיר, תמונה של הרצל, מרפסת. בתחנות - כל תחנה מיוצגת ע"י תמונה וכוורת. תלבושת ל"הרצל" – ז'קט שחור, חולצה לבנה, זקן שחור שפם.

הכנות מראש: מסדרים את התחנות בחדר לא לפי הסדר הכרונולוגי. אפשר ליצור על הרצפה מעין רשת סבוכה ממסקנטייפ צבעוני. לפני הפעילות כל משתתף מקבל שטר עם תמונתו של הרצל, אותו עליו להציג בכניסה לחדר הפעילות. (אפשרות נוספת - ש"הרצל" יחלק לילדים בסיום הפעילות מחזיקי מפתחות עם שטר מנוילן כמזכרת)

מהלך הפעילות:

משחק בעקבות תחנות חייו של הרצל. המשחק מתחיל בתחנת חייו הראשונה של הרצל וממנה צריכים המשתתפים עפ"י רמזים להגיע בכל פעם לתחנה הבאה. בכל תחנה מקריא ומציג "הרצל" את הטקסט ולסיום שואל את הילדים שאלה. הילדים עונים ומקבלים את הרמז לתחנה הבאה ואבן אחת מהחמש.

בסיום הפעילות, מרכיבים מהאבנים את המשפט: "אם תרצו אין זו אגדה"

התחנות:

1. תחנה ראשונה

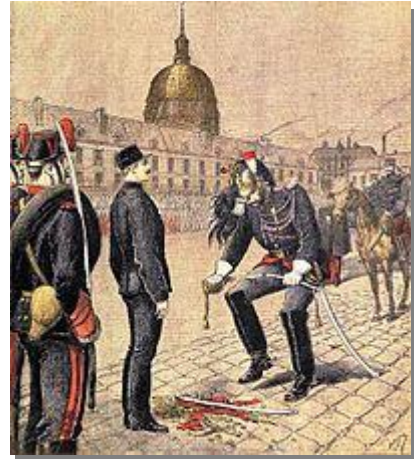
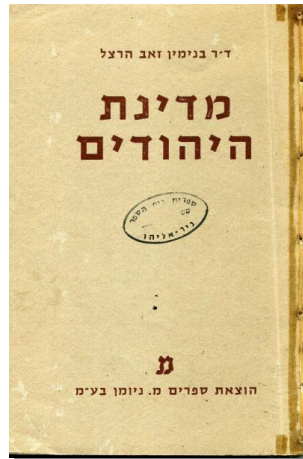
מי אני? הרצל!

נולדתי בשנת 1860 בבודפשט, בירת הונגריה למשפחה יהודית מסורתית. כשגדלתי למדתי משפטים וקיבלתי תעודת דוקטור!!! למרות שהייתי מוכשר לא התקבלתי לעבודה בגלל שהייתי יהודי. (באותה התקופה הייתה אפליה כלפי היהודים) לכן נאלצתי לחפש עבודה אחרת. האהבה השנייה שלי אחרי אהבתי לצדק היתה כתיבה ולכן הפכתי להיות עיתונאי ועברתי לפריז. באותו זמן בפריז התקיים משפט מפורסם - משפט דרייפוס. דרייפוס היה קצין יהודי בצבא צרפת והואשם בבגידה. אני - האמנתי שדרייפוס חף מפשע ושהסיבה היחידה לכך שהאשימו אותו הייתה שהוא יהודי!
השאלה: במה עסקתי בהיותי בפריז?

רמז לתחנה הבאה: חרב!

2. תחנה שנייה

בעקבות משפט דרייפוס

עמדתי בכיכר העיר וראיתי איך משפילים את דרייפוס, שוברים לו את החרב ותולשים לו את הדרגות. ההמון הצרפתי צעק בקול רם נגד היהודים. הרגשתי נורא וחשבתי למה שונאים את היהודים? מה יכול לפתור את הבעיה הזאת שלנו? ואז עלה במוחי רעיון שהפתרון היחיד הוא שתהיה ליהודים מדינה משלהם כמו לכל העמים. ישבתי וכתבתי ספר בשם "מדינת היהודים" ובו כתבתי את הרעיון שלי ואפילו הצעתי רעיון לדגל - דגל לכן עם שבעה כוכבי-זהב. יהודים רבים קראו את הספר והאמינו שזה מה שצריך: להתאגד ולפעול להקמת "מדינת היהודים!".

השאלה: מהו הפתרון לדעתי לבעיה של שנאת היהודים?

רמז לתחנה הבאה: הזמנה לקונגרס!

3. תחנה שלישית

הקונגרס הציוני

כרטיס משתתף של
הקונגרס הציוני הראשון

שנה אחרי פרסום הספר החלטתי לקיים אסיפה גדולה של יהודים חשובים כדי שנוכל לקדם את הרעיון-הקונגרס הציוני הראשון שהתקיים בעיר באזל בשווייץ.

בנאום מרגש קראתי ליהודים להתאחד ולפעול כאיש אחד כי "רק תנועה גדולה וחזקה של יהודים תוכל להקמת מדינה ליהודים ותפתור אחת ולתמיד את הבעיה שלנו באירופה!".

זו הייתה הפעם הראשונה שיהודים ממקומות רחוקים ושונים התאספו והתכנסו יחד.

כך קמה תנועה גדולה - "התנועה הציונית".

השאלה: היכן התקיים הקונגרס הציוני הראשון?

רמז לתחנה הבאה: תרמיל!

4. תחנה הרביעית המסע לארץ ישראל

כדי לקדם את רעיון המדינה היהודית פניתי אל מנהיגי מעצמות העולם כדי לשכנע אותם לעזור ולהקים מדינה ליהודים בארץ ישראל. אחד המנהיגים החשובים שרציתי לפגוש היה וילהלם - קיסר גרמניה. בדיוק באותו זמן יצא הקיסר לביקור בירושלים ושם קבענו להיפגש. התרגשתי מאוד וידעתי ששנים רבות חלמו היהודים על ארץ הקודש ועכשיו אוכל לראות אותה ולפגוש את אנשיה. לפני הפגישה טיילתי ברחובות ירושלים ובסמטאות והעיר נראתה לי מאוד מוזנחת. האם זאת העיר עליה חלמו היהודים להגיע? את מחשבותיי על מה שיהיה בעתיד בירושלים כתבתי בספר בשם: "אלטנוילנד" (ארץ ישנה - חדשה). בספר זה תיארתי את מדינת היהודים כמדינה מודרנית מתקדמת שיהודים מכל רחבי העולם עולים אליה וכתבתי בו כמה פעמים: "אם תרצו - אין זו אגדה!".

השאלה: מי האישי החשוב אותו פגשתי בירושלים?

רמז לתחנה הבאה: מפת העולם

5. תחנה חמישית תכנית אוגנדה

הפגישה עם הקיסר הגרמני היתה מאוד מאכזבת. הוא חשב שאני חולם על דברים לא מציאותיים אבל אני לא מוותר כל כך מהר. לא התייאשתי והמשכתי לנסוע ממדינה למדינה ולהפגש עם מנהיגים בעולם. באותם זמנים היו פרעות קשות נגד יהודים ברוסיה ואני דאגתי מאוד למצבם. ממש באותו זמן קיבלתי הצעה מהבריטים לישב יהודים באוגנדה שבאפריקה וניסיתי להציע אותה בקונגרס הציוני. (הצעה זו ידועה בשם "תכנית אוגנדה") אל תשאלו כמה כעסו עלי בקונגרס על ההצעה הזאת. בסך הכל חשבתי להציל את היהודים מרדיפות הגויים. אז כמו שבטח הבנתם גם התכנית הזאת לא התקבלה. בגלל מצבי הבריאותי לא הצלחתי להמשיך להלחם. היתה לי בעיה בלב ולא הצלחתי להתאושש מהמחלה הקשה.

השאלה: היכן הצעתי להקים מדינה יהודית?

**עם סיום התחנה יקבלו הילדים את האבן האחרונה
ויתבקשו להרכיב את משפטו המפורסם של הרצל.**

יִקְרָא ע"י 'הַרְצֵל' או ע"י אֶחָד הַיְלָדִים) - הַחֲזוֹן הִיא לַמְצִיאוֹת

הַרְצֵל נִפְטֵר בִּשְׁנַת 1904 בְּגִיל 44 .

הַרְצֵל אִמְנָם לֹא הִצְלִיחַ לְהַקִּים מְדִינָה לַיהוּדִים בְּחַיִּיו, אֲבָל לְאַחַר מוֹתוֹ הַמְּשִׁיכָה לְפַעוּל הַתְּנוּעָה הַצִּיּוֹנִית שֶׁהָקִים. וְכ-44 שָׁנִים לְאַחַר מוֹתוֹ הַתְּקִימָה הַצְּבָעָה גּוֹרְלִית עַל הַקַּמַּת מְדִינָה יְהוּדִית בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.
חֲלוּמוֹ שֶׁל הַרְצֵל הִתְגַּשֵּׁם הִיא לַמְצִיאוֹת!

הַנֶּפֶת דָּגַל יִשְׂרָאֵל!

הַרְצֵל

לְהַקַּת גִּיּוּסוֹת הַשְּׂרִיּוֹן

מִיָּלִים : יוֹרֵם טְהַרְלֵב

לַחַן : יֵאִיר רוֹזֵנְבְּלוֹם

הַרְצֵל וְכָל הָאֲדוֹנִים הַנִּכְבָּדִים
בְּבִאזֵל יִסְדּוּ אֶת מְדִינַת הַיְהוּדִים
וּלְפָסוֹן וְנוֹרְדָאוּ וְאוֹסִישְׁקִין הַתּוֹסֵס
וּמוֹצִקִין וְכָל הַצִּירִים שֶׁל הַקּוֹנְגְרֵס .
וּלְפָסוֹן הֵבִיא לַמְדִינָה אֶת הַכֶּסֶפִּים
נוֹרְדָאוּ נָתַן אֶת הַפְּרָסוֹם וְהַכְּבוֹד .
אוֹסִישְׁקִין נָתַן אֶת הַמְרָץ שֶׁל הַדּוֹר
וּבִיאִלִּיק נָתַן אֶת "קֵן לְצִיפּוֹר"
רַק הַרְצֵל הֵלֵךְ שֶׁם דּוּוּה וְכוּאֵב
כִּי הַרְצֵל נָתַן לַמְדִינָה אֶת הַלֵּב .

הוּא רָץ וְדָאָג וְנָאֵם וְנִדְחַף
מִן הַמְּזָכִיר אֶל הַשֶּׁר
מִן הַמִּינִיסְטֵר אֶל הַגְּרָאף
הָאִמִּין כְּתִינוּק בְּכָל מָה שֶׁהוּא בְּדָה
וְאָמַר "אִם תִּרְצוּ אֲזַי אִין זֹא אֲגִדָּה"
נִסַּע לְסִינֵי, לְגַלִּיל וּלְיְהוּדָה
בְּדַק אֶת הַקְּרָקַע וְאֶת כְּלֵי הָעֵבֻדָה
חָצָה אֶת הַיָּם וְעַל פֶּרֶד הוּא דָהָר
בְּמִקּוּוֹה יִשְׂרָאֵל הוּא פָּגַשׁ אֶת הַקִּיסֵר
וְאֲזַי לְפָנָיו וּלְהֵלֶם הוּא חָשׁ פְּתָאוֹם כְּאֵב
כִּי שׁוֹב הִיא צְרִיךְ לְפַתּוּחַ אֶת הַלֵּב .

הוּא לֶחֶם בְּמוֹנְטִיפִיּוֹרִי וּבְרוֹטְשִׁילְד הוּא נִזְף
וְהִשְׁקִיעַ בְּקוֹנְגְרֵסִים אֶת כָּל חֲסִכּוֹנוֹתָיו
בְּבֵית הוּא הֵנִיחַ אִישָׁה וְיְלָדִים
שֶׁחָשׂוּ עַל גַּבָּם אֶת צַרַת הַיְהוּדִים
לְכַלֵּךְ הוּא אֶת יְדֵיו וְלֹא חָשׁ עֲצָמוֹ קֶטֶן
בְּקִשְׁיָשִׁים שִׁילֵם וּנְפָגַשׁ עִם הַשׁוֹלְטָן
כִּי אַחֲרַת אֵיךְ עֲבָדוֹל חֲמִיד הַשְּׁנִי
הִיא מִתְמַצָּא בְּעִנְיֵין הַצִּיּוֹנִי
הוּא הִיא קַצַּת בְּנִימִין וְהִיא קַצַּת זֵאֵב
אֵךְ אִפִּילוֹ לְשׁוֹלְטָן הוּא הִצִּיעַ אֶת הַלֵּב .

וּבְסוֹף כִּשְׂרָאוּ שִׁישְׁנָה כִּבְר הַתְּחִלָּה
הוּא נִדְרַשׁ לְשַׁלֵּם אֶת מַחִיר הַתְּהִילָה
אֶחָד דָּרַשׁ אֶת הַכֶּסֶפִּים וְהַחֻבּוֹת
אֶחָד דָּרַשׁ אֶת הַפְּרָסוֹם וְהַכְּבוֹד
אֶחָד דָּרַשׁ מֵהַפְּכָה, אֶחָד שׁוּוִיּוֹן
אֶחָד דָּרַשׁ מִיד אֶת כָּל צִיּוֹן
וְהַרְצֵל, שֶׁכְּלוֹם לֹא נִשְׂאָר לוֹ בְּחַיִּיו
נָתַן אֶת הַלֵּב וְעֲצָם אֶת עֵינָיו
וְאַחַר כֵּךְ כָּל הָאֲדוֹנִים הַנִּכְבָּדִים
בָּכוּ עַל חוֹזָה מְדִינַת הַיְהוּדִים.

הזמנה לקונגרס:

